

[Hassing-Jørgensen.]

Situation, og jeg maa da bede den højtærede Minister betænke, at samtidig med, at muligvis nogle Anlægspapirer er steget i Værdi paa Grund af Krigen, er talrige andre netop faldet stærkt paa Grund af Krigen, og det skulde undre mig meget, om ikke netop Resultatet for de Menneskers Vedkommende, som man i denne Forbindelse kommer til at tænke paa, der har spredt deres Kapitalanlæg over en Række forskellige Værdier, er ganske betydelige Tab.

Saa er der nogle interessante Bestemmelser i § 6, hvorefter den højtærede Minister ønsker at inddrage Goodwill og Godtgørelse for Afstaaelse eller Opgivelse af tidsbegrænsede Rettigheder el. lign. under Beskatningen. Dette er en principiel Ændring i Skattelovgivningen, som jeg meget godt kunde tænke mig at gaa med til, ikke som en midlertidig Ændring, men netop som en varig Ændring. Men jeg tror nok, at hvis denne Paragraf skal være brugbar, maa den udformes ganske anderledes udførligt, end det her har fundet Sted.

Skal man betale Skat af Goodwill, maa dog først det Spørgsmaal rejses: af hvilket Beløb skal denne Skat beregnes? Er det tilstrækkeligt, at nogen har forpligtet sig til at betale en saadan Goodwill f. Eks. for en Forretning? Indtræder Skattepligten paa det Tidspunkt, da nogen har indgaaet en saadan Forpligtelse, og skal denne Forpligtelse være at betragte som en Formue, af hvilken man skal svare Formueskat? Det maa dog overvejes. Efter min Anskuelse vilde det være rimeligt at sige: Da Goodwill som Regel ikke betaales paa een Gang, men meget ofte i aarlige Rater, vilde det være rimeligt, at en Goodwill beskattes som Indkomst, efterhaanden som Modtageren faar den. Under disse Vilkaar kunde jeg meget godt tænke mig at inddrage Goodwill under Indkomstbeskatningen.

Men saa er der jo ogsaa en anden Part i denne Sag, og det er den, der betaler sin Goodwill. Man køber en Forretning og forpligter sig til at betale en Goodwill paa nogle Tusinde Kroner. Saa vidt jeg har forstaaet, kan man ikke nu afskrive en saadan Goodwill paa sit Driftsregnskab og derved formindske den skattepligtige Indkomst. Hvis man vil beregne Skat af den, som modtager en Goodwill, forekommer det

mig, at man maa gøre en tilsvarende Indrømmelse til den, som skal betale en Goodwill, og tillade ham at afskrive denne paa sit Driftsregnskab aarligt, eller efterhaanden som han skal udbetale Beløbet.

En ganske tilsvarende Betragtning kan gøres gældende med Hensyn til Godtgørelse for Patentrettigheder f. Eks. I saadanne Tilfælde kan der indtræde noget særdeles vanskeligt. En Opfinder sælger sin Opfindelse til et Selskab, der institueres for at udnytte Opfindelsen. Han modtager i Betaling for den Patentret, han har afstaaet, Aktier i det paagældende Selskab. Skal det Aktiebeløb, han her modtager, saa være det skattepligtige Beløb? Som bekendt lykkes det ikke altid at gennemføre saadanne Aktieselskaber med Held, og jeg tror nok, det vil være de meget faa Tilfælde, hvor det ved Starten, forinden der foreligger et eller flere Aars Regnskaber, vil være muligt at afhænde saadanne Aktier eller belaae dem. Og saa maa man da spørge: Hvorfra skal Manden tage Skattens Mønt?

Jeg skal tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa § 6, Stk. 2, som i sin nuværende Affattelse, til Trods for at der staa, at Bestemmelsen gælder i alle tre Tilfælde, ikke vil være anvendelig paa Afsnittene a og b. Det kan efter Ordlyden kun anvendes paa det sidste Afsnit, nemlig c: Realisation af Maskiner, Inventar og lignende Driftsmidler. For disses Vedkommende kan der være Tale om en Forskel mellem Afhændelsesprovenuet og Anskaffelsesværdien efter Fradrag af Afskrivninger. Men det kan der selvsagt ikke være Tale om for de to andre Formers Vedkommende.

I § 8 er der Tale om Laan, der optages mod Sikkerhed i Livsforsikringspolicer. Jeg kan sige, at naar det drejer sig om saadanne Tilfælde, hvor det skulde kunne lade sig gøre — i øvrigt til min Forbavselse — at tegne Forsikringer som af den højtærede Finansminister skildret og derpaa optage Laan, kan der selvfølgelig ikke være Tale om at fradrage saadanne Laan i sin almindelige Formue. Men som det ærede Medlem Hr. O. Kier allerede var inde paa, kan der godt være Tale om, at Folk faar en Kredit mod et Laan og i Mangel af anden Sikkerhed eller til Støtte for anden Sikkerhed vedlægger en Livsforsikringspolice. Jeg maa da mene,